

ECHO

• www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

Ročník 32, číslo 1, vyšlo 12. ledna 2023. • www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

Všem čtenářům ECHA přeje redakce a MěV KSČM v Brně úspěšné prožití nastupujícího roku 2023 – k tomu samozřejmě především pevné zdraví.

Vážené soudružky a soudruzi, milí čtenáři

Minulý rok uplynul a ani my se nevyhneme tomu, abychom shrnuli, co se povedlo, co ne a co dál. Mnoho soudružek i soudruhů nás opustilo, zůstanou v našich vzpomínkách. Někteří bohužel opustili své funkce ze zdravotních či jiných důvodů. Méně jich přibýlo a na tom budeme muset zapracovat.

Vzhledem k tomu, že minulý rok byl i rokem voleb do obecních zastupitelstev, očekávali jsme, že bude úspěšný. Přesto, že jsme zvolili možnost koalice a do voleb nešli samostatně pod hlavičkou KSČM, výsledek byl podprůměrný. Pro možnost koalice Restart pro Brno jsme se rozhodli především z důvodu nepříznivého obrazu KSČM, současně rovněž z důvodu malého počtu vlastních kandidátů přesto, že některým z nás i mnohým voličům nelíbila. Budiž nám to poučením a výzvou k další práci.

Tento rok nás čekají volby prezidenta ČR. Doporučení ÚV KSČM je podpořit kandidáty, jež jsou v opozici k současné pravicové vládě. Já nemohu, radit, pokládám však usnesení ÚV za zásadní, vy však volte dle své hlavy. K problému koho volit odkazují na další články v tomto čísle Echa.

Pokládám za nutné konstatovat, že vzhledem k rezignaci předsedy s. Martina Říhy k 31. 12. 2022 mne MěV zvolil novým předsedou MěV KSČM v Brně, a je třeba se alespoň trochu představit. Je mi ctí skutečnost, že jsem se stal předsedou všech brněnských komunistů. Členem KSČM jsem dvacet let, byl jsem předsedou ZO v Bílovicích nad Svitavou, nyní jsem předsedou ZO v Černovicích. Funkci předsedy MěV jsem přijal až poté co jsem byl osloven již asi pátým soudruhem, k této funkci mám respekt. Máte právo vědět, čeho chci docílit. V první řadě bych chtěl otevřenost, to znamená, že jsem přístupný k vašim názorům včetně těch kritických, za ně budu rovněž rád. Člověk se neustále učí. Chci docílit levicového Brna, bez vás to nepůjde. Je na vás jestli dokážeme udělat Brno pro lidi, nebo ho dál necháme zkorumpované, nenasytné pravicové sebrance. V této chvíli chci poděkovat bývalému vedení MěV a doufám že nám bude nápomocno. Čest naší společné práci.

Jiří Fazor, předseda MěV KSČM v Brně

Malé zamyšlení Aleše Růčky na přelomu roku

Tentokrát to není ani tak zamyšlení, jako spíše povzdechnutí. Vstoupili jsme do nového roku, přičemž jsme si navzájem přáli, aby to byl rok lepší než ten minulý. Já osobně jsem říkal, že však nevěřím, že tomu tak bude. K tomu mne vedly a vedou některé skutečnosti, jež rozhodně nelze pominout.

Ekonomická krize, jež postihla naši zemi se dle mého názoru ještě nestihla zcela projevit. Přes téměř 20% inflaci hrubý domácí produkt rostl, jistě především díky odvětvím, jímž se mimořádně dařilo - bankovníctví, energetika, IT firmy, zbrojní průmysl. Dále jsou zde odvětví, která již na krizi doplatila a budou doplácet i nadále. Jde především o energeticky náročná odvětví – slévárnictví, sklárny, ale i potravinářský či chemický průmysl. I nadále bude sehrávat výraznou roli zdražení pohonných hmot, především na dopravu. Jak říká pan premiér, signály už můžeme registrovat: Jde o stále častější výpadky v zásobování téměř vším. **Za katastrofální můžeme považovat nedostatky v distribuci léčiv, ať už jde o dětský sirup, nebo léky (jež jsme dosud považovali za zcela běžné) proti respiračním chorobám.** Již to by mělo stačit k tomu, aby byla současná asociální, protilidová a protinárodní vláda co nejdříve odvolána.

O tom, že lépe nebude lépe svědčí i prognózy významných světových agentur, jež predikují, že se USA, ale především Evropa bude v letošním roce potýkat s ekonomickou recesí. Opět se tedy musím zamyslet nad (podle mne zcela nehorázným) rozhodnutím vlády Petra Fialy dát z rozpočtu v letošním roce 2 procenta HDP na zbrojení. To už opravdu lezeme USA – NATO zcela do .... bez ohledu na skutečné potřeby naší republiky a především jejich občanů, jež nesou na svých bedrech, rozuměj ze svých vlastních peněženek, důsledky současného shluku krizí – ekonomické, energetické a dalších. Vláda však dává přednost nákupu zbraní. V reakci na vyjádření předsedy vlády se známý sociolog, bývalý euro poslanec profesor Jan Keller vyjádřil mimo jiné takto: „Vlastně mne nejvíce překvapilo, že v době, kdy se stále hlasitěji řinčí zbraněmi a kdy se vedou patrně vážně míněné úvahy o použití jaderných zbraní, jsme se vůbec dožili ještě jedné Vánoc,“ říká.

Prognózami na příští rok nechce lidem kazit Vánoce. Přesto: „Říct v této situaci, že všichni si tak trochu pohoršíme, je buďto projevem neobyčejného ignorantství, anebo neskutečného cynismu.“ Dále ve svém rozhovoru odpovídá na dotaz *Když nastupovala nová vláda, říkal jste, že „neočekáváte nic“.* Přesto, *nedokázala vláda ještě trochu překvapit?* Následovně: „*Vláda předvádí přesně to, co jsem očekával. Překvapivý může být snad jenom způsob, jakým toto „nic“ dokáže prezentovat. Ta sebechvála je hodně nevkusná a byla by jenom směšná, pokud by se za ní neschovala obrovská bezradnost těch, kdo jsou momentálně nahoře, a neméně velká nejistota těch, kdo se na to všechno musejí zdola dívat. Pan premiér před několika dny oznámil, že jeho vláda úspěšně provedla zemi krizí a nyní chystá reformy, které budou její úspěch korunovat. Řekl to shodou okolností zrovna v době, kdy jsme se od odborníků dozvěděli doslova toto: „Nejpravděpodobnějším scénářem tak je, že Češi v příštích letech přijdou o značnou část své kupní síly. Ceny se přiblíží západním státům, ale mzdy to budou teprve dohánět. Společensky nepřijatelnější cena za inflaci je konfiskace úspor velké části populace.“ Jestliže je premiér schopen něco takového vydávat za úspěch své vlády, lze pochybovat o jeho soudnosti.“*

V odpovědi na dotaz *Za uplynulý rok už řada lidí pocítila změnu životního standardu, některé žene krize do chudoby, další enormně bohatnou. Byli jsme svědky řady demonstrací proti chudobě. Jak dlouho si myslíte, že tento stav potrvá?* dále uvádí: „*Abych se vrátil k dezinformacím, které bez jakýchkoliv zábran šíří pan premiér. Proslul mimo jiné prohlášením, že v této krizi zchudneme tak trochu všichni. Je to naprosto evidentní nepravda. Zlomek společnosti na této krizi vydělá, budou si rozdělovat prémie a mimořádné odměny. Samotní politici si uprostřed krize skokově zvyšují příjmy. Nejnižší příjmové*

kategorie budou mít problém, jak přežít. V naší zemi jsou poměrně početné skupiny lidí, kteří žijí ne příliš daleko nad prahem chudoby. Tito lidé se do chudoby propadnou, zatímco dosavadní střední vrstvy zaujmou jejich místa. Říci v této situaci, že všichni si tak trochu pohoršíme, je buďto projevem neobyčejného ignorantství, anebo neskutečného cynismu.“ Tolik prof. Keller.

Je třeba si uvědomit, že filosofie krize je neúprosná a její důsledky se v ekonomice projevují až s jistým zpožděním, očekávat je tak můžeme teprve v letošním roce. Přes ujišťování mainstreamu, že to nebude tak zlé, nás rozhodně čekají krachy mnohých firem provázené propouštěním zaměstnanců. Firmy již vyčerpaly dle svých možností potřebná úsporná opatření, dále to musí být na státu, ovšem v podstatně masivnějším měřítku. Tomu se však Fialova vláda úspěšně vyhýbá a pokud reaguje, pak ze značným zpožděním. Zdůvodnění, že jsme ve válce, nemůžeme brát vážně. Správnější je tvrzení, že vláda postupuje podle scénáře psaného v Bruselu a ve Washingtonu, jehož cílem je dokončení zničení nejprůmyslovější země EU, tedy naší republiky. Na hájení zájmů českého státu a jeho občanů tak vládě nezůstává prostor, a pokud ano, pak jí k tomu chybí chuť!

Že bude hůř potvrzuje rozpočet ČR na letošní rok. Nebývale vysoký schodek kritizoval i prezident Zeman, když doporučil, aby vláda hledala možnosti na straně zvýšení příjmů. S tím

lze samozřejmě souhlasit, pokud to bude na straně těch bohatých, kteří na to mají. To se moc nelíbí, třeba již jen proto, že to dlouhodobě navrhuje KSČM. Příkladem vládního řešení je (podle mne protiústavním, neboť se týká vybrané skupiny osob) usnesení Poslanecké sněmovny, jímž se od března roku 2024 penze sníží těm, kteří před rokem 1989 působili ve vysokých politických funkcích nebo v STB, SNB, u Pohraniční strážce nebo v Hlavním štábu Lidových milicí. Od procentní výměry důchodu se jim začne odečítat 300 korun za každý i započatý rok ve funkci. Kdo byl „šibrem“ v KSČ deset let, přijde na penzi o 3000 korun. Změna už je definitivně schválena. Takže při obdobném vládním „řešení“ dopadu současných krizí se zřejmě spíše dočkáme úpravy DPH, což pocítí všichni občané, k řešení problému to však bude krok zcela nepatrný.

Způsob uvažování vlády je zřejmý i v podpoře ideologie Green Deal a Velký Reset jež staví na tom, že bude hůř. K tomu všemu je třeba brát v úvahu zcela nehorázně a často protinárodní přepisování dějin některými našimi politiky, pro něž jsou cizí zájmy přednější.

Uvědomuji si, že toto mé první letošní zamyšlení je spíše povzdechutím a není tím nejlepším, co by si člověk přál číst. Proto končím **přáním, aby nastávající rok, který dle mého názoru nebude lepší, byl alespoň jiný než ten právě uplynulý.** Aleš Růčka

Zasedal ÚV KSČM

V závěru loňského roku – v sobotu 10. prosince se na svém 3. zasedání sešli členové ústředního výboru KSČM. Projednali celou spoustu otázek z nichž vyjímám:

ÚV KSČM schválil: Stanoviska k aktuální politické situaci: „KSČM odmítá zdražování veřejné hromadné dopravy“ a „Česká republika porušuje své vlastní zákony“ (uveřejňujeme v plném znění na jiném místě), Materiál „Harmonogram hlavních úkolů strany do XII. sjezdu KSČM“, Rozpočty KSČM na rok 2023, Směrnici pro hospodaření s majetkem KSČM, jeho evidenci, účtování a odepisování a Rámcový plán práce VV ÚV KSČM a ÚV KSČM na 1. pololetí r. 2023. Dále vzal na vědomí: Hodnocení voleb v roce 2022, Informaci o volbě prezidenta republiky a další materiály. Zvolil členy některých komisí ÚV, za náš kraj s. Jiřího Králíka člena MěV KSČM v Brně do Komise mládeže. Doporučil členkám a členům, sympatizantkám a sympatizantům KSČM v prvním kole nadcházející volby prezidenta republiky podpořit ty kandidátky a kandidáty, kteří jsou v opozici k současné pravicové vládě. Podrobné informace o průběhu zasedání ÚV přenesl týdeník Naše pravda 16. prosince.

Aleš Růčka

Česká republika porušuje své vlastní zákony

KSČM odmítá politicky motivované snižování důchodů selektivně vybrané skupině osob. V drtivé většině jde o tzv. starodůchodce. Toto snížení důchodů má umožnit novela zákona o důchodovém pojištění. Tu má do konce roku schválit Sněmovna, které novelu zákona vrátil z jiných důvodů Senát PČR. Návrh na snížení penzí ale nepochází z dílny ministerstva práce a sociálních věcí, k novele ho v pozměňovacím návrhu přilepila skupina poslanců vedená lidoveckým ministrem tohoto resortu Jurečkou.

Novela zmocňuje Ústav pro studium totalitních režimů k vedení rejstříku osob, které v období do roku 1989 vykonávaly službu na vymezených pracovních a služebních pozicích a funkcích. Na základě tohoto seznamu pak bude Česká správa sociálního zabezpečení přepočítávat a snižovat důchody. Podle dostupných informací se má tento pozměňovací návrh dotknout několika tisíc lidí, jejichž důchody se sníží o stovky až tisíce korun.

Rychlost, s jakou byla novela ve Sněmovně projednána a schválena, i s onou zásadní změnou navrženou ministrem Jurečkou, je překvapující. Poslanecká sněmovna ČR se při svém rozhodování navíc vůbec nezabývala tím, že porušuje Ústavu a zákony České republiky.

Nelze opomenout ani zákonem chráněnou dobrou víru občanů a předvídatelnost o tom, jak bude vypočten jejich důchod. Dobrou víru o jeho výši měli příjemci důchodů po celou dobu svého zaměstnání, při odchodu do důchodu i po celá léta jeho pobírání.

V době astronomického znehodnocování těžce našetřených celoživotních úspor, extrémně rostoucích cen energií, potravin a dalších životně nezbytných věcí se jedná o krok asociální. Snížení penzí selektivně vybraným seniorům je o to horší, že bylo schváleno poslanci ve chvíli, kdy rozhodli o zvýšení svých vlastních platů až o několik desítek tisíc korun měsíčně!

ÚV KSČM (Praha 10. 12. 2022)

KSČM odmítá zdražování veřejné hromadné dopravy

KSČM důrazně odmítá zdražování veřejné hromadné dopravy v ČR! V době rapidně se zhoršující ekonomické situace většiny obyvatel ČR nelze ještě více uvrhávat lidi do chudoby zdražováním základních veřejných služeb, mezi které veřejná hromadná doprava patří!

Základní kilometrický ceník Českých drah pro vnitrostátní přepravu se zvýší od 11. prosince 2022 v průměru o 15 %. Stejně zvýšení plánuje i Ministerstvo dopravy ČR pro systém jednotného tarifu One Ticket, který platí bez ohledu na dopravce u všech spojů vedených v závazku veřejné služby a na většině komerčních spojů. Od ministerstvem stanoveného tarifu se odvíjí i ceny soukromníků na železnici. Se zdražováním tak počítají i soukromí dopravci. Ceny síťových jízdenek pak stoupnou až o 29 %. Cena tříměsíční In Karty se zvýší téměř o třetinu. Několikadenní prázdninové jízdenky podraží dokonce o polovinu.

Některé kraje již také avizovaly, že jízdné ve veřejné hromadné dopravě pro cestující zdraží. Dvacetiprocentní zdražení chystají v Jihomoravském kraji, desetiprocentní ve Zlínském a patnáctiprocentní na Olomoucku a na Vysočině. Středočeský kraj chce také citelně zdražovat. Není vyloučeno, že jízdné budou zdražovat i další kraje.

KSČM požaduje:

- ponechání jízdného ve veřejné hromadné dopravě na stávající úrovni
- obnovení 75% slevy z jízdného pro seniory a mládež do 26 let
- bezplatnou městskou veřejnou dopravu pro všechny

ÚV KSČM (Praha 10. 12. 2022)

Připomenuli si 55. výročí násilné smrti Che Guevary

Pětapadesáté výročí násilné smrti latinskoamerického revolucionáře Che Guevary si připomenuli v přednášce členové a příznivci brněnské pobočky Společnosti česko-kubánského přátelství Lázara Cruze.

Místopředseda této pobočky **Jozef Štofán** pro týdeník Naše pravda řekl: K důležitým připomínaným událostem patří ovobození Kuby povstaleckou armádou, kde jednu z hlavních rolí měl Che Guevara. Fidel Castro se s ním sešel v létě 1955 na své pouti poté, co byl propuštěn z kubánského vězení a vyhoštěn. Připravovali se na ozbrojený boj. V r. 1953 zemřel Josif Vissarionovič Stalin a pod jeho obrazem v Kostarice Che Guevara přísahal, že se pomstí chobotnici USA, která ničí Latinskou Ameriku. Osobně totiž prošel pěšky, projel na kole i na motorce tyto státy a poznal jak američtí dozorcí otrocky využívají a ničí životy místních pracovníků v dolech, které dobývají suroviny pro Spojené státy.

Brněnská pobočka Společnosti česko-kubánského přátelství na tohoto revolucionáře nemůže zapomenout. Např. v brněnské předváděcí hale Zetor gallery jej mají na fotografii pořízené, když v Brně zkoušel ve zdejší továrně ovládání českého traktoru. J. Štofán mj. uvedl: *»Osobně se jsem v r. 1974 v Praze setkal s osobním lékařem Che Guevary dr. Luisem Carlosem Garciou Gutierrezem. Když po tomto legendárním revolucionáři pátraly po celé Latinské Americe tajné služby USA a s nimi spřátelených států, aby ho zlikvidovaly, tehdy dr. Gutierrez dělal Che Guevarovi řadu změn vizáží, aby nebyl k poznání. Měnil mu postavu a obličej i pomoci plastických operací. Protože byl stomatolog, jednou ho nasazená zubní protéza upravila natolik, že jej ani vlastní děti nepoznaly. Mátl tak ty, kteří ho chtěli odstranit. Po jeho násilné smrti se tento lékař podílel i na*

identifikaci mrtvoly Che Guevary.«

Jozef Štofán dále vyložil, že kdysi pracoval na Kubě v závodě v městečku Batábano, na jehož základní kámen poklepal osobně Che Guevara. Objekt vyrostl v opuštěném námořním přístavu do kterého přestaly jezdit lodě z USA po americkém vyhlášení blokády Kuby. Československo pomáhalo vybavit továrnu zařízením na výrobu školního nábytku a automaty k produkci tužek. *»S památkou na Che Guevary jsem se setkal nedaleko Havany v přímořské rekreační oblasti Tarara, kde v r. 1959 po vítězství kubánské revoluce tento revolucionář působil. Od svých dvou let byl totiž astmatik a nemohl žít v oblasti smogu, jako byla Havana. Připravoval tam znění zákona o pozemkové reformě a zákona o armádě. V oblasti Tarara před revolucí vybudovali investoři z USA rodinné domky pro Američany, kteří se chtěli na Kubě rekreaovat. K tomu však nedošlo a po převratu dal tento areál Fidel Castro do užívání kubánské pionýrské organizaci na pořádání dětských táborů pro až 20 000 kluků a děvčat,«* osvětlil Štofán.

O tom a o dalších strastech i radostech kubánských vůdců debatovali účastníci brněnské přednášky. *»Pokračujeme v organizování podpisových petic za zrušení mnohaleté americké blokády Kuby, která lid tohoto karibského ostrova doslova drtí. Chtěli jsme tam poslat peníze vybrané na Fond solidarity s postiženými lidmi na Kubě hurikánem. V ČR jsem ale zatím nenašel banku, která by byla schopna nebo ochotna peníze na účet na Kubě odeslat. Blokáda je tak důsledná, že se banky bojí tam něco poukázat, aby se nesetkaly s trestem. Na velvyslanectví USA v ČR jsme poslali dosud 15 dopisů ve kterých naši členové a příznivci z Moravy protestují vůči blokádě Kuby. Budeme v tom pokračovat do konce blokády,«* podtrhl Štofán. (vž)

Multifunkční halu má provozovat Arena Brno

Budoucí víceúčelovou halu v areálu brněnského výstaviště bude provozovat městská společnost Arena Brno. Do koncesního řízení totiž nepřišla žádná nabídka. Muselo být zrušeno a nové zatím vypsáno nebude.

Advokáti kanceláře MT Legal posuzovali několik variant a za nejvýhodnější uspořádání označili, aby vlastníkem i provozovatelem multifunkční haly byla Arena Brno. Nebude nutné řešit smlouvu mezi

vlastníkem a provozovatelem ani zasahovat do většiny vztahů a procesů. Také do financování výstavby, čerpání dotací a úvěrů. Jednodušší tak je i současné notifikační řízení u Evropské komise. Dle primátorky Markéty Vaňkové vybrané řešení umožní, aby aréna takto fungovala pouze dočasně, než se etabluje na trhu, a následně bude možné znovu vypsat koncesní řízení. (vž)

Před volbou prezidenta ČR

Hned na počátku roku nás čekají volby prezidenta republiky. Je jistě dobré, že zvítězila myšlenka přímých voleb občany ČR. Tato volba však skrývá jistá úskalí. Řada voličů si není jista, kterého kandidáta volit. Toho často až nechutně zneužívá mainstream s cílem prosadit svého kandidáta.

My komunisté jsme nedokázali získat dostatečný počet podpisů, aby se volebního klání mohl zúčastnit i skutečně levicový kandidát soudruh Josef Skála. Mrzí mne, že to byli i komunisté, kteří odmítli připojit svůj podpis na příslušnou petici se zcela lichou výmluvou, že nemohou uvést číslo svého OP, neboť by to mohlo být zneužito. Jak a kým, o tom už neuvažovali. V každém případě jejich podpisy chyběli. Odpověď na otázku koho volit tak dal

svým usnesením ÚV KSČM na svém 3. zasedání 10. prosince: „ÚV doporučuje členkám a členům, sympatizantkám a sympatizantům KSČM v prvním kole nadcházející volby prezidenta republiky podpořit ty kandidátky a kandidáty, kteří jsou v opozici k současné pravicové vládě.“ Osobně bych toto doporučení rozšířil i na další voliče, kteří nemusí být zrovna sympatizanty KSČM, ale přesto mají zájem, aby se i poslední nejvyšší ústavní pozice nezmocnila pravice a mohl tak zůstat alespoň náznak, že u nás je ještě jakýsi zbytek demokracie. Otázkou, koho volit se na svých stránkách 22. prosince zabýval i docent Radim Valenčík, nám dobře známý jako panelista několika ročníků Brněnského odborného semináře. Neodolal jsem, abych jeho úvahu nezařadil i do dnešního vydání našeho Echa. **Aleš Růčka**

Nechutné prezidentské volební menu. OD KOHO JE?

Tak koho volit v prvním a druhém kole prezidentských voleb?

První doporučení: **Pozorně sledujme mediální mainstream.** Ten se dostal do určité **pasti**. Mj. i v důsledku postupné a stále zřetelnější **degenerace současné globální moci**, která je dána tím, že v současné fázi již jednoznačně **upřednostňuje servilitu před kvalifikovaností**.

A tak mediální mainstream začal nejdříve vyrábět Petra Pavla jako jasného vítěze prezidentských voleb. Předpokládal, že připomenutí jeho "zásluh" z doby minulého režimu alternativními medii snadno převálčuje. Nepodařilo se. Jednak si až příliš s tímto režimem zadal (udávání se u nás nenosí), jednak to, co se z jeho "zásluh" profláklo, bylo příliš silné káfé.

Mediální mainstream měl však v záloze Danuši Nerudovou. Domníval se, že to s ní půjde snadno jako v případě Čaputové na Slovensku. Když se objevily první problémy s kupčením

s doktorskými tituly, snažil se to přehlédnout. Vše je dost známé a z ověřené, viz např.:

<https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Kauza-Nerudova-a-turbodiplomy-Lez-jako-vez-Skvela-vybava-pro-hlavu-statu-rika-Bobosikova-723326>

Mediální mainstream se choval, jako kdyby se nic nedělo. Zde se projevila **nekvalifikovanost a nekompetentnost poslušných slouhů globální moci** naplno. Je to problém a velký problém:

- Věci se poznávají ve srovnání. Kvůli mnohem menšímu prohřešku (opsání části doktorské práce) **musela v Německu odejít ministryně školství a krátce na to ministr obrany, který byl nejpopulárnějším politikem a ani to mu nepomohlo**. Jaká by asi byla naše vyjednávací pozice vůči Německu, pokud bychom měli prezidenta, který se podílel na kupčení s doktorskými tituly?

- Jednou z významných pravomocí prezidenta je podpisování profesorských hodnotí. Za Zemana v souvislosti s tím vypuklo několik afér. Pro

akademickou půdu posvátná a vysoce prestižní záležitost. **Jakou hodnotu by asi měly profesorské tituly podepsané tím, kdo kupčil s doktorskými?**

Ustojí mediální mainstream prvoplánovou orientaci na Nerudovou naordinovanou současnou globální mocí? Nejsm si jist. Pokud by se rozhodl hrát tuto hru až do konce, udělal by pro zviditelnění toho, jak současná globální moc funguje (podrobně viz předcházející díl) velmi mnoho, víc, než si mohou skuteční manipulátoři s reprezentací naší země dovolit. Pokud ne, pak se začnou dít věci.

Mediální mainstream může stěží vsadit na recyklování kandidátů, kteří při své minulé účasti v prezidentských volbách vyhořeli. Navíc je to spjaté s obdobnými riziky jako v případě Pavla či Nerudové, protože byli dosazení stejnými mechanismy pocházejícími od struktur založených na vzájemném krytí porušování obecně přijatých zásad. A tak se hráči, kteří hrají hru na udržení současné globální moci opírající se o propojení struktur založených na vzájemném krytí se strukturami vzniklými pozíčním investováním, potýkají s následujícím dilematem:

- Za každou cenu prosazovat to, co se rozhodli prosazovat (i když v daném případě šlápli do ....) a tím výrazně zviditelnit, jak skuteční manipulátoři fungují a o co jim jde (což by pro ně mohlo být fatální)?

- Nebo z toho nějak vyklouznout, na poslední chvíli najít ještě někoho, koho by bylo možné do těchto prezidentských voleb recyklovat místo Nerudové?

(Řešení tohoto dilematu je patrně spojeno s jednou z nejvýznamnějších her v současné době, ale podrobnější rozbor je na samostatné téma.)

Vraťme se k otázce, koho volit? Abych nikomu nevnucoval svůj názor, vezmu to ze svého hlediska:

1. Paralelně se sledováním průběhu voleb bude věnovat zvláště velkou pozornost tomu, jak se bude chovat mediální mainstream. To totiž bude hodně vypovídat o procesu degenerace současné globální moci.

2. Nejráději bych v prvním kole volil Jaroslava Baštu, protože to je jediný důvěryhodný kandidát (také si v životě za minulého režimu i později dost vytrpěl). Už kvůli demonstrativnímu efektu. Ale má to jeden háček. Může to ohrozit postup Andreje Babiše do druhého kola. Vím, že můj pohled, resp. dilema tohoto typu sdílí více lidí. V daném případě nabízí teorie her elegantní a dobře zdůvodněné řešení: Použít smíšenou strategii – hodit si kostkou. Podle toho, jak se věci vyvinou, lze dokonce volit nejen smíšenou strategii 1:1 (méně než 4 oproti více než tři), ale třeba i 1:2 (méně než 3 oproti více než 2 apod.). Zatím opravdu nevím, protože parametry ještě nejsou nastaveny.

3. Předpokládám, že do druhého kola postoupí Babiš (pokud by zázrakem postoupil Bašta, pak není co řešit). Pak budu volit Babiše, a to i přes jeho selhání v kauze Velké vrbětické lži. Ne jako "menší zlo", ale z pragmatického důvodu. **Deset let na něj mediální mainstream lije kbelíky špíny, takže v jeho případě je nejmenší riziko jeho vydíratelnosti.** Ostatně ve funkci premiéra ukázal, že má schopnost národohospodářského vidění reality (kterou tato vláda zcela postrádá). A zaujatost nejen mediálního mainstreamu je také dostatečně vypovídající o tom, proč je Babiš víc než menší zlo. Navíc – očekávám, že budeme i svědky toho, jak načasovaně se pod taktovkou cizí moci budou chovat "nezávislé soudy". Kdo má trochu rozumu a vztah k naší zemi, by měl mít v této otázce jasno.

4. Ještě k otázce šancí J. Bašty. Zdálo by se, že jeho šance rostou úměrně tomu, jak se projevuje ubohost ostatních kandidátů. Má to jeden háček. Mediální mainstream ho zatím likvidovat "jen" přehlížením. Pokud by mu začaly preference růst, začnou i na něj na poslední chvíli lít kbelíky špíny. Rafinovaně. Tak, aby to vypadalo důvěryhodně. Dokázal by náš občan přechíst hru a psychicky čelit takové masáži?

Takže na závěr jen ještě jednu připomenu: **Pozorně sledujte, jak se chová mediální mainstream, se kterými dalšími institucemi a jak koordinuje svůj postup. Máte jedinečnou příležitost pochopit logiku fungování a průběh procesu degenerace současné globální moci.**

Radim Valenčík

Důležitá je nejen volba prezidenta

Kvůli vysokým cenám energií, inflaci a poklesu životní úrovně Českou republiku zjevně nečeká jednoduchý rok. Podle politologa Národního institutu pro výzkum socioekonomických dopadů nemocí a systémových rizik - SYRI Lubomíra Kopečka se dá předpokládat, že současná vláda Petra Fialy bude mít velmi náročný úkol zajistit sociální smír a současně udělat některé nepopulární kroky, které by do budoucna omezily obří schodek veřejných financí. Důležitá je také lednová prezidentská volba. Vláda bude mít podle Kopečka letos určité „okno příležitosti“. Nebude totiž od prezidentských voleb až do jara 2024, kdy se konají evropské volby, vystavena tlaku dalšího volebního testu, což jí dává větší volnost. *»Je to příležitost prosadit některé reformy, které by nebezpečný trend s veřejnými financemi změnily. Hledání konsensu uvnitř vládní koalice vzhledem k počtu vládních stran a rozdílům mezi nimi u řady témat ale nebude zjevně jednoduché,«* uvedl Kopeček. U důchodové reformy je podle něj potřeba najít shodu i s opozicí, aby se nezapokovala situace z druhé dekády 21. století, kdy důchodovou reformu zavedenou Nečasovou vládou vedenou ODS z větší části zrušila hned následující vláda vedená ČSSD.

Situaci v Česku může ovlivnit i nová hlava státu. *»Pokud by to byl lídr opozičního ANO Andrej Babiš pracující s protivládní rétorikou, pro současnou vládu to bude obtížné soužití a půjde o komplikaci při prosazování její agendy,«* upozornil Kopeček. Prezident podle něj v takovém případě může vetovat zákony prosazené vládou v Parlamentu nebo zdržovat či dokonce blokovat nominace nových členů vlády, což jsme zažili u současné hlavy státu. *»Při zachování jednoty vládní koalice a její ochoty použít nátlakové prostředky typu kompetenční žaloby na prezidenta ČR k Ústavnímu soudu ČR při blokování jmenování ministrů je ale hlava státu ve slabší pozici,«* doplnil Kopeček. Politolog SYRI očekává spíše rostoucí debatu ohledně české pomoci Ukrajině a ukrajinským uprchlíkům v Česku. *»První silně proukrajinská vstřícnost většiny české veřejnosti postupně i pod vlivem únavy z války a ekonomické situace klesá. Vláda v tomto směru může narážet na větší nesouhlas, než tomu bylo během roku 2022,«* dodal Kopeček(vž)

Problémy zdravotnictví dneška

Problémy zdravotnictví dneška a jak dál - to byl tentokrát obsah tradičního Diskusního čtvrtku, které pro zájemce v jihomoravské metropoli tradičně připravuje ideově-výchovná komise Městského výboru KSČM v Brně. Vedení debaty se přitom ujala primářka oddělení následné péče Nemocnice v Hustopečích na Břeclavsku MUDr. Jitka Suská (KSČM) a technicko-hospodářský pracovník Zdravotnické záchranné služby Jihomoravského kraje ing. Václav Fišer (KSČM). Pro týdeník Naše pravda J. Suská uvedla: Hlavní problém současného jihomoravského zdravotnictví je plánovaná privatizace tohoto oboru, tedy zařízení v majetku kraje. Jeho sedm příspěvkových organizací - nemocnic v majetku Jihomoravského kraje se má sloučit do jednoho velkého majetkového celku - akciové společnosti, která je ze zákona povinná vytvářet finanční zisk. Do této a. s. vstoupí soukromý subjekt. Levicově smýšlející občané nechťejí připustit, aby se příspěvkové organizace - nemocnice změnila na podnikatelský holding, protože na to doplatí občané a pacienti kraje. Také úsporně finančně ohodnocený personál, který se bude snažit tyto nemocnice opustit a jít za lepším životním. Už nyní trpí nedostatkem sester i lékařů, tento stav zmírňují věkově přesluhující lékaři senioři. Doktorka Suská dále připomenula, že politická levice, která rozhodnutím voličů není v zastupitelstvech Jihomoravského kraje ani Brna, alespoň organizuje podpisování odborářských peticí proti privatizaci zdravotnických zařízení. Jednalo o tom Zastupitelstvo Jihomoravského kraje, které konečné rozhodnutí odsunulo na své únorové rokování. Vhodnost tohoto řešení má prozkoumat komise, která prý najde vhodnou formu vlastnictví zdravotnických zařízení. Primářka Suská, jako výkonná jednotka oboru, si představuje ideální zdravotnictví takové, ve kterém bude mít klid na svoji práci a k tomu

vhodné zázemí. Nikoliv aby jí někdo diktoval čím má a čím nemá léčit, jak má léčit, kam může a kam nemůže poslat pacienta atd. To je přesně to, jaká je praxe v holdingových společnostech. Akciové společnosti, které nejsou schopny vytvářet zisk, se mají zlikvidovat v konkurzu. Pacient je v nich předmět podnikání, dostane jen to nejlevnější, nejméně nákladné. Finančně drahého pacienta nebrat, ať si ho léčí někdo jiný ve státním zařízení. Systém finančně rozvráceného zdravotnictví je v ČR velmi zvláštní!

Záchranář V. Fišer uvedl, že po 35 letech devastace veřejné správy ČR se potácíme ke stavu, kdy cíleně rozpouští poslední dosud ucelenější systém, který ještě funguje, zvaný zdravotnictví. To se má roztrhat na kusy, rozprodat a vytěžit z něj privatizační zisk. Jak by, podle něj, mělo dobře fungující zdravotnictví vypadat? Velmi dobrý model fungoval v praxi 80. let minulého století v podobě okresních a krajských ústavů národního zdraví. Ty řídilo ministerstvo zdravotnictví jakožto ústřední orgán státní správy, zodpovědný za zdravotnictví. Základ tohoto systému tvořili praktičtí lékaři, kteří měli ordinace v každé obci. Našlo se tam i místo pro pediatri, protože vesnice byly plné dětí. To proto, že fungovalo zemědělství, přidružené výroby, vesnický drobný průmysl a další pracovní místa pro mnoho lidí, o které bylo potřeba se po zdravotní stránce starat. Vesnické ordinace měly zdravotnický personál, o což se staral stát, který vše jednotně řídil podle zákona o péči o zdraví lidu. Po změně režimu v r. 1989 se tento systém rozpustil a tzv. reforma zdravotnictví rozdělila původně jeden společný zákon na zákonů několik: Zákon o ochraně veřejného zdraví, Zákon o zdravotnické veřejné službě, Zákon o zdraví lidu, Zákon o zdravotním pojištění a Zákon o speciálních zdravotních službách. Do těchto zákonů se roztránila dosavadní jednotná zdravotní péče. Jestliže má nastat náprava současného nevyhovujícího stavu, je nutné působit přes obce na zastupitele kraje, aby nedopustili chystanou transformaci. Tedy rozpouštění dosud ještě fungujícího kvazisystému na akciovou společnost. Systém by se pak rozpadl na jednotlivé poskytovatele zdravotnické péče, samostatně podnikající podnikatele s vytvářením zisku. Je potřeba je alespoň udržet v houfu v holdingu. O to usilovala už v r. 2020 Strategie rozvoje zdravotnictví Jihomoravského kraje. Myšlenka s představou, že místo samostatných zdravotnických podnikatelů vytvářejících zisk bude kraj vlastnit své příspěvkové organizace, je stará deset či patnáct let. Současní kormidelníci resortu prosazují, aby vlastníci zdravotnických zařízení byly soukromé osoby. To přesto, že Ústava ČR neumožňuje přenést odpovědnost za poskytování zdravotní služby na soukromé osoby. Garantem této služby je stát. Na úrovni krajů se o ni může stát postarat tak, že v přenesené působnosti ji vloží na bedra regionů. Péče o zdraví lidu ale zůstane záležitostí státní správy. Není přípustné, aby zdraví bylo záležitostí soukromníků!

Již dnes fungují soukromé společnosti - zdravotní pojišťovny, kterým stát svěřil veřejné peníze. K zachování systému poskytování zdravotní péče je nutné vrátit se k tomu, co už desítky let prosazuje KSČM - spojení zdravotních pojišťoven v jedinou. Tím vznikne záruka toho, že správce státních peněz povinně vybraných na daních, tedy stát, bude garantovat poskytování služby a pojišťovna to bude platit. Nikoliv jak je to dnes, kdy Ministerstvo zdravotnictví ČR se kvůli finančním potížím vmlouvá na pojišťovny a zdravotní pojišťovny se vmlouvají na ministerstvo. V. Fišer jako krizový manažer záchranky konstatoval,

že připravenost zdravotnictví na mimořádné události velkého rozsahu, např. na válku, je špatná. Vše je podřízeno mocným výrobcům léčiv. Zdravotnictví je prostředek velkého výtěžku. Lékárny mají marži až třetinu ceny toho, co prodají. Manažeri resortu nechápou, že by měli umět řídit krizové zdravotnictví se zajištěním dostatku zdravotního materiálu s dostatkem zdravotnického personálu, který i v poměrně klidné době citelně chybí. Ministerstvo k tomu důslednou koncepci nemá. To přesto, že stát je garant poskytování zdravotní péče v míru i za války. (vž)

Jitka Suská a Václav Fišer v Brně při přednášce na tradičním Diskusním čtvrtku.

FOTO - Václav ŽALUD

Významná lednová výročí

1. ledna je Státní svátek ČR - Den obnovy samostatného českého státu. 1. ledna 1993 byl prvním dnem existence České republiky a Slovenské republiky. Na slavnostní schůzi Sněmovny Parlamentu ČR bylo vydáno svolání k národům celého světa, že ČR se cítí vázána smlouvami z doby čs. Federace. 19. ledna 1993 byly obě republiky přijaty za členské země OSN. 26. ledna 1993 byl Václav Havel zvolen do funkce prezidenta republiky a podruhé 10. ledna 1998. 16. ledna je Památný den ČR – výročí upálení Jana Palacha v roce 1969. 27. ledna je

Významný den ČR – Den památky holocaustu, výročí osvobození koncentračního tábora Osvětimi v roce 1945.

V lednu se narodili

1863 francouzský filozof a historik Pierre Fredi Coubertin, iniciátor obnovy olympijských her, zakladatel a předseda Mezinárodního olympijského výboru v letech 1896-1925, 1881 novinář a spisovatel Eduard Bass, 1883 ruský spisovatel Alexej Nikolajevič Tolstoj, 1928 herečka Vlasta Fialová, 1898 ruský filmový

režisér Sergej Ejzenštejn, autor filmů Křížník Potěmkin, 10 dnů, které otrásly světem, Ivan Hrozný, 1688 slovenský zbojník Juraj Jánošík, 1853 kubánský filozof, spisovatel a politik José Martí, 1893 významný jazykovědec Bohuslav Havránek.

V lednu zemřeli

1948 sociálně demokratický politik, poslanec a ministr v několika vládách Rudolf Bechyně, 1923 autor Osudů dobrého vojáka Švejka Jaroslav Hašek, ruský legionář a politruk v Rudé armádě, 1958 národně socialistický politik Hubert Ripka, 1943 spisovatel Jiří Guth-Jarkovský, ceremoniář TGM 1919-1925, autor knih o společenském chování, 1928 sebevraždou spisovatel Rudolf

Těsnohlídek, iniciátor tradice vánočních stromů na náměstí Svobody v Brně, 2003 profesor dějin filozofie Milan Machovec, autor mnoha statí o M. J. Husovi, J. Komenském, Fr. Palackém, T. G. Masarykovi, iniciátor debat mezi marxisty a křesťany v evropském měřítku, 1933 anglický spisovatel a dramatik John Galsworthy.

Z událostí – 8.ledna 1918 vyhlásil prezident USA Wilson 14 bodů programu na ukončení války a na autonomii národů monarchie i na založení Společnosti národů, 21.ledna 1933 se čeští fašisté v čele s Ladislavem Kobzinkem pokusili o neúspěšný převrat v židenických kasárnách v Brně, v lednu 1933 byl Adolf Hitler jmenován říšským kancléřem.

Karel Janiš

Příběh barokní fresky a její obnovy

Poslední neznámá freska v Brně. Tak se ještě před pár lety mluvilo o výzdobě sálu městské Rady na Nové radnici.

Pod nánosem omítek se ukryvala barokní výmalba, o které nikdo nevěděl, co přesně zobrazuje. Záhadu rozlouskli během náročné rekonstrukce restaurátoři. Jejich práci krok za krokem představuje nová výstava v Urban centru na brněnské Staré radnici nazvaná Tajemství fresky. Navštívit ji veřejnost může od 6. ledna do 24. února 2023. Vernisáž se uskuteční ve čtvrtek 5. ledna od 17 hodin. V plánu jsou i komentované prohlídky freskového sálu pro jednání radních ve spolupráci s Turistickým informačním centrem - TIC Brno a Archivem města Brna, a to 12., 19. a 26. ledna a 2. února vždy od 17 hodin. Vzhledem k omezené kapacitě sálu (nanejvýš 25 osob) je nutná registrace, provést ji lze osobně na recepci Urban centra v Mečové ul. 5, na e-mailu urbancentrum@brno.cz nebo na telefonním čísle 778 520 752. Sraz účastníků prohlídek bude u schodiště na nádvoří magistrátní Nové radnice. Vstup na výstavu i prohlídka je zdarma. Více informací je na webu urbancentrum.brno.cz.

Václav Žalud

Nejvyšší státní vyznamenání Řád bílého lva vznikl před 100 lety

Mladá fronta Dnes 22. října 2022 toto výročí připomněla v článku s titulkem Mussolini, Brežněv i Bohdalová, který charakterizoval, jaké osobnosti byly oceněny. V období 1. republiky francouzský premiér a několik generálů, italský šéf senátu, premiér Benito Mussolini, z evropské panovnické elity dva jugoslávští králové, panovník belgický, egyptský, norský, švédský, nizozemský, islámský princ. Po roce 1945 šlo o osobnosti, které by dnes nemohly sedět v jednom sále – generálská sestava – Montgomery, Patton, Eisenhower, Malinovskij, Koněv, Žukov, Jeremenko, velvyslanec Zorin, čínský prezident

Čankajšek. Poté J. B. Tito, Gottwald, Pieck, Ulbricht, Che Guevara, Raúl Castro, Todor Živkov. Z dalšího období Fidel Castro, libyjský diktátor Kaddáfí, Brežněv, Honecker, Jásir Arafat. Po roce 1992 královna Alžběta II., Madeleine Albrightová, Bill Clinton, George Bush, Helmut Kohl, Michail Gorbačov, Ronald Reagan, Willy Brandt, Lech Walesa, Alexander Dubček, Winston Churchill i Karel Gott a Jiřina Bohdalová.

Do udělování Řádu bílého lva zasahoval vždy politický vývoj. Životopisy řady jeho

nositelů mohou sloužit výuce dějepisu, budily respekt i rozpaky. Na jedny rozpaky upozornila v Lidových novinách 4. listopadu 2022 Pertruška Šustrová. Způsob, jímž prezident Miloš Zeman odměňuje státními vyznamenáními, připadá značně svévolný. Třeba Řád bílého lva první třídy pro Jiřinu Bohdalovou připadal Petrušce Šustrové nepatřičný. Paní Bohdalová si vyznamenání za to, jak bavila publikum, jistě zasloužila, ale Řád bílého lva? To snad ne! A daly by se vyjmenovat ještě jiné, mnohem odpudivější případy známé z médií. A co když občané zvolí znovu prezidenta, kdo bude postupovat svévolně. Co kdyby rozhodovaly obě

komory parlamentu a prezident jejich rozhodnutí jen podepsal a vyznamenání udělil? Ale Šustrová si dovede představit, jakou bouří vyjednávání, kupčení a intrik i obstrukcí by takový postup ve Sněmovně vyvolal. Takže nejjednodušší je nechat to na symbolické hlavě státu a příště zvolit někoho odpovědnějšího.

Jak vidět, ani oslava státního svátku 28. října se neobešla bez kritiky prezidenta Miloše Zemana nejen od Petrušky Šustrové. Ať bude zvolen kdokoliv z kandidátů na Pražský hrad, vždy budou jeho činy, jeho jednání, jeho stanoviska v některých případech kritizována, zpochybňována.

Karel Janiš

Nejen 104. výročí 28. října, ale i 30. výročí rozdělení Československa

Připomněli si exprezident republiky Václav Klaus a slovenský premiér Vladimír Mečiar při setkání 30. června 2022 ve vile Tugendhat, kde v létě 1992 jednali. A o rozdělení společného státu bylo rozhodnuto. Mohlo prý to dopadnout špatně, když je vidět, co se děje na Ukrajině nebo co se dělo v bývalé Jugoslávii. Šlo tehdy o to, aby po sobě nestříleli. Klaus upozornil, že česko-slovenský problém existoval prakticky od vzniku Československa. Má rád Slovenska a jeho manželka je ze Slovenska. Ale hned po roce 1989 se tento problém otevřel. Pochopil, že tento stát je neudržitelný. V Brně se rozhodlo o formě rozdělení státu a celý svět závidí, jak došlo ke kamarádskému rozchodu. Mečiar řekl, že byli lidé, kteří chtěli bojovat, ale s Klausem řešili, aby se tak nestalo. Nenechali si do toho mluvit. Klaus dodal, že bylo štěstí, že do rozdělení federace nikdo nemluvil. Pokud prý tehdy byli v Unii, tak by ke střelbě došlo. Oba bránili i fakt, že se o rozdělení federace nekonalo referendum a podle Mečiara se ani konat nemohlo.

Karel Oliva v Lidových novinách 3. listopadu 2022 uvedl, že 28. října je oslavován a připomínán stát, jehož souvislá samostatnost a nezávislost netrvala ani 20 let – od konce října 1918 do konce září 1938, léta 1939-1989 do nezávislých a svobodných počítat nelze, a to ani období 1945 - 1948, a krátkým úsekem let 1990-1992 navíc postiženým slovensko-českými třenicemi a výsledným rozpadem snad ani nemá cenu se zabývat, 20leté i 74leté období 1918 - 1992 je nicotné nejen proti věčnosti, ale i ve srovnání s životností běžných státních útvarů. Je potřeba už jednou přiznat objektivní skutečnost, že myšlenka, že se meziválečné Československo s geopolitickou situací, již dostalo do vlnku, trvale udrží jako svobodný a nezávislý stát, byla zdvořile vyjádřeno velmi naivní, na což poukázali už tehdejší koncepčně uvažující historici, např. Josef Pekař, kteří navazovali na své předchůdce, zejména na Františka Palackého a jeho výrok o monarchii jako státu, jenž od přírody povolán je být záštitou a strážcem před asiatskými živly všelikého původu. Oliva dodává, že dnes takovou záštitou jsou Evropská unie a zejména NATO.

Zdeněk Zecpal v Lidových novinách 7. listopadu 2022 připomíná Olivovi, že rakousko-britský filozof Karl Popper řekl, že nikdy v dějinách nebyl nový stát tak mírumilovný a tak úspěšný, byl nejotevřenější ze všech společností, které kdy v Evropě spatřily světlo světa. A natolik silnou, že po řadě násilných a smrtelných nehod dokázala vždy znovu povstat.

Luboš Palata v Deníku 27. srpna 2022 po kritice rozdělení federace Klausem a Mečiarzem a ukončili tak politický puč, uvedl, že dějiny nekončí. Generace těch, kteří společný stát zničili, odchází.

Nové generace Čechů a Slováků mají možnost se zamyslet nad nesmyslností tehdejšího unáhleného aktu a nad tím, zda a jak uvnitř Evropské unie Československo znovu postupnými kroky obnovit. Metropolí by tentokrát mohlo být třeba Brno.

Karel Janiš

O volbách prezidenta republiky

V době úvah o příštím prezidentovi republiky vyšla v Právu 6. ledna 2022 úvaha právního filozofa Jiřího Pribáně, působícího na univerzitě v Cardiffu. Čeští občané si do něj od samého zrodu první Československé republiky promítají někdejší představy o monarchovi sedícím na trůnu, který má reprezentovat celou společnost nejen jako její hlava, ale současně i tvář a tělo. Má vytvářet idealizovaný obraz harmonie všude tam, kde reálně existují rozpory a vnější rozpory. Od prezidenta se očekává, že bude vychovatelem schopným překlenout všechny rozdíly vyššími ideály. Má být morálním a symbolickým vůdcem svého lidu. Prezidentství se u nás tradičně spojuje s otcovskou autoritou, která je ze své podstaty nepolitická. Prezidentský stolec se stává symbolem pravdy a politický zápas věčným svárem mezi dobrem a zlem, nebem a peklem.

Autor úvahy připomíná desáté výročí úmrtí prezidenta Václava Havla a bylo překvapivé, jak se z něj za tu dobu stal symbol reprezentující idealizovanou minulost proti reálné přítomnosti. I když nikdy nepůsobila otcovskou autoritou, z Havlovy osoby se postupně stává symbol prezidenta – obnovitele, jehož politické ideály a osobní integrita fungují jako ideální představa a hodnotový protiklad dnešního politického úpadku. Současný prezident, soudní mocí opakovaně usvědčený ze lži, jen posiluje zjednodušující identifikaci prezidentství s ideálem pravdy, který je korumpovaný temnými silami lži. Přitom tuto všeobecně rozšířenou představu využívají jednotliví politici ve svůj vlastní prospěch, takže jsme pak svědky paradoxních situací, v nichž se k Havlovi „životu v pravdě“ na veřejnosti okázala hlásit ti, pro které je jinak vzorem například mnohonásobně usvědčený lhář a manipulátor Donald Trump ... Havel sice varoval před moderní technikou o odlidštěném světem legálních norem a poněkud kostrbatě se vyjadřoval o nutnosti reformovat někdejší Československa do podoby „autentické federace“. Současně věděl, že svobodu si lze politicky představit jako chování založené zákonem a legitimované demokratickou rovností před ním. Naproti tomu Miloš Zeman zákony opakovaně porušuje, vysmívá se jejich duchu i zvyklostem a proti chladné řeči práva staví rozpálená slova zášti a nenávisti. Vyhrotil spor mezi legitimitou a legalitou i za cenu toho, že se postavil proti demokratickým hodnotám a občanským právům a z nestoudnosti či lhaní učinil politickou ctnost. Jde o konflikt mezi Havlovou politikou pravdy a Zemanovou politikou lži, mezi funkcí zákonů a jejich porušováním.

Ne Havel, ale Zeman je politik autenticity, pro kterého má lež metafyzickou hloubku, z níž vyvěrá síla srovnatelná s démony tančícími na vrchu Žiži na třetím nádvoří Pražského hradu. To v jeho hlase se rozehřívá bezprostřední sounáležitost věrných a spalují se studená pouze zákona a rozumu, takže svoboda je kradena ve formě individuální a kolektivní sebelásky.

Miloš Zeman při nástupu do prezidentského úřadu slíbil, že bude prezidentem „dolních deseti milionů“. Byla to mistrná demagogie ... z Miloše Zemana se kromě jiného stal jediný politik evropský zpochybnující vyšetřování vražd spáchaných ruskými tajnými službami v zahraničí i u nás. Nikdo neoslabil naši státní svrchovanost a bezpečnost České republiky tak, jak to během svého úřadování dokázal prezident Zeman. Nebylo by na čase rozejít se s představou hlavy státu jako vyššího politického principu a upravit ústavou a zákony postavení prezidenta způsobem, který by posílil prvky parlamentní demokracie? Opravdu by ale Miloš Zeman vládl jinak, pokud by ho zvolil parlament? Jestliže se o Gustávu Husákovi píše jako o prezidentu zapomenutí, Miloš Zeman končí v úřadu jako prezident zášti. Obraz Zemanova bezvládného těla na pokraji smrti, které po volbách rychle nakládají v Lánech do sanitky a odvázejí do nemocnice, jako by se zastavil politický čas. Ten okamžik na

obrazovce musel v každém z nás zchladit i ty nejrozpálenější vášně, které Miloš Zeman dokázal kdysi vzněcovat a v této zemi jako nikdo jiný. Jen v tuto jedinou chvíli jeho sólového tance se smrtí se ukázal být prezidentem prezentujícím nás všechny, co patříme do oněch deseti milionů a půl milionu smrtelníků. Budeme-li vybírat příštího prezidenta s vědomím, že je to také jen povoláný smrtelník a ne vyvolený vůdce, můžeme poděkovat za to i současné hlavě státu. A názor monarchistické doktríny o dvojím těle panovníka, které umírá fyzicky, ale symbolicky trvá a je nesmrtelné, by tím mohl jednou provždy zmizet i z politických představ českého republikánského a občanského národa. K tomu nám dopomáhej též síla vyvěrající z hradčanského vrchu Žiži! (je neuvěřitelné číst úvahu ústavního právníka, tedy ne nějakého nevzdělaného neznalce Ústavy, o dnešním prezidentovi. Je vůbec možné napsat, že až „tancuje se smrtí“, teprve tehdy nás všechny reprezentuje? Ale TGM je a zůstane v naší paměti jako prezident zakladatel Československa a Edvard Beneš jako obnovitel a budovatel Československa po druhé světové válce. Bohužel se nenašel nikdo, který by od podlahy názory Jiřího Příbáně v úvaze o prezidentství posoudil)

Karel Janiš

Nekandidát na prezidenta

Komik, herec a publicista Lukáš Pavlásek o tom psal v příloze Deníku 12. února 2022. Už nyní se objevuje mnoho kandidátů na funkci prezidenta republiky. Existují kandidáti s jistými šancemi na úspěch, pak kandidáti nejasní, kdy nevíte, jaké šance mohou vůbec mít, a pak kandidáti úplně bez jakýchkoli šancí. Ti většinou kandidují jen proto, aby mohli říci, že kandidovali.

Kandiduje úplně každý a od každého povolání lze najít jednoho kandidáta. Vypadá to, že tu není nikdo, kdo by nekandidoval. Pavlásek má také jednoho kandidáta a tímto oznamuje, že kandidovat nebude. Chce ukázat jednoho nekandidáta a dovede to zdůvodnit.

Jde o nevolební program. 1. Nechce se mu sbírat 50 000 podpisů. Jímal by ho stud při představě někoho otravovat, aby podepsal. Ať lidé podepisují něco rozumného, když už něco musejí podepisovat. 2. Nechce docházet do prezidentské kanceláře, je zvyklý pracovat doma a každé ráno by musel jet 40 minut od domova MHD, natož jezdit do Lán. 3. Netouží na Hradě trávit moc času. V posledních letech se z toho nestalo místo plné sympatických tváří a bojí se, co tam po nich zůstane a o co by tam jako nový vládce zakopával. 4. Nechce být vrchním velitelem ozbrojených sil, byl na civilní službě v knihovně a jaký by dal rozkaz: Roztříďte vojáky a zbraně, přineste katalogové lístky? 5. Nesehnal by dobrého mluvčího. Tu „kvalitu“,

co tam teď je, nikdo nepřebije, takovýhle mluvčí, co neřekne nikdy nic, na trhu teď dlouho nebude. 6. Nechce se tvářit, že rozumí všemu, ví, že nerozumí. 7. Vypadal by blbě na známkách a nechce být každým olizován. 8. Styděl by se vídat s jinými státníky, bál by se, že udělá trapas před britskou královnou. Třeba by ji polil polévkou u té osmichodové večeře. To raději zůstane doma a dá si párek, nemá šanci splést příbory. 9. Neumí jazyky. Nebude jako naši politici předstírat špičkovou znalost a rovnou by řekl, že na jednání na státní úrovni to není. Nerad by Joea Bidena zaskočil opakováním věty Hello, my name is Lukas. 10. Nerad chodí v obleku, potí se v tom, škrábe ho to a jako prezident by ho určitě musel nosit i v létě, kdy je to vůbec nejhorší. Pět let by si připadal jako v tanečních. A místo nich chodil do hospody. 11. A hlavně, je strašně líný a prostě se mu nechce, nechá to jiným. Máme přijmout Pavláskovu nekandidaturu a vzít na vědomí,

že prezidentem nebude, jiných kandidátů budeme mít ještě dost a dost.

Lukáš Pavlásek se pokusil charakterizovat současnou situaci v množství kandidujících a jak posuzuje spolupracovníky

dnešního prezidenta republiky, co obnáší výkon funkce prezidenta republiky. Od určité nadsázky k faktům.

Janiš

Karel

Šel před námi i s námi Gustáv Husák – 110. výročí narození

Narodil se 10. ledna 1913 v rodině drobného rolníka v Dúbravce, která je dnes součástí Bratislavy. Od mládí se angažoval v politice – od r. 1929 v Komsomolu, 1935 v KSČ, 1936 ve Svazu slovenské mládeže, 1937-8 tajemníkem Společnosti pro kulturní a hospodářské sblížení s novým Ruskem, spolupracovník listů Slovenské zvesti a revue DAV. V letech 1938-1942 byl jako vystudovaný právník koncipientem u Vlado Clementise, poté úředníkem Svazu špeditérů v Bratislavě.

Za války člen ilegálního vedení KSS, členem ilegální Slovenské národní rady, na slučovací sjezd KSS a slovenské sociální demokracie zvolen místopředsedou KSS. Aktivní podíl na přípravě Slovenského národního povstání. V březnu 1945 členem delegace SNR na jednání v Moskvě o programu a složení naší poválečné vlády. V letech 1945-1950 členem ÚV KSČ, poslancem Národního shromáždění, předsedou Sboru pověřenců. V 70. letech se podílel na politickém střetávání s Demokratickou stranou, vítězem voleb na Slovensku a na postupném řešení a vyřešení situace ve prospěch KSS z podpory odborů, odbojových složek a veřejnosti, bývá používán pojem „malý Únor na Slovensku“. V květnu 1950 byl obviněn z buržoazního nacionalismu, v únoru 1951 zatčen a v dubnu 1954 odsouzen na doživotí. Na základě amnestie v roce 1960 propuštěn z vězení, do roku 1963 byl skladníkem u Pozemních staveb v Bratislavě a v roce 1963 byl právně, občansky i stranicky rehabilitován. V letech 1963-1968 byl vědeckým pracovníkem Ústavu státu a práva Slovenské akademie věd a v roce 1964 vydal obsáhlé svědectví o Slovenském národním povstání a získal titul CSc. V roce 1968 se vrátil do politického dění, stal se místopředsedou vlády ČSSR pro přípravu zákona o československé federaci, v srpnu se zúčastnil jednání v Moskvě, od konce srpna 1968 do dubna 1969 jako 1. tajemník ÚV KSS byl členem předsednictva ÚV KSČ, od dubna 1969 do prosince 1987 byl v čele KSČ jako první a od května 1971 jako generální tajemník ÚV KSČ, byl poslancem Sněmovny národů nebo Sněmovny lidu Federálního shromáždění a předsedou Národní fronty ČSSR. Po událostech 17. listopadu 1989 pouze sledoval vývoj a po jmenování tzv. vlády národního porozumění 10. prosince 1989 rezignoval na funkci prezidenta republiky, v níž působil od května 1975. Přestěhoval se do Bratislavy, žil v ústraní a 18. listopadu 1991 zemřel.

Gustáv Husák byl dvakrát ženatý. JUDr. Magda Lokvencová (1916-1966), herečka a režisérka. Vzali se během studií na právnické fakultě v roce 1938. Měli spolu dva syny. Vladimíra, který se narodil v Moskvě v roce 1944 a Jána, který se narodil v roce 1946 již na Slovensku. Husákova osudová láska, jak se o ní vyjadřoval, zemřela po těžké nemoci 17. ledna 1966. Starší syn je uváděn jako Ing. Arch. Vladimír Husák, CSc., mladší syn Ján byl velvyslancem ve Finsku a v Jugoslávii. Druhou manželkou byla Viera Husáková-Millerová, rozená Časlavská (1923-1977). Pocházela z české rodiny, která se odstěhovala do Bratislavy. Po studiu práv se provdala za právníka Jozefa Millera, s nímž měla dvě děti. Jako novinářka byla redaktorkou deníku Pravda, pak v týdeníku Slovenka. Když na počátku přešla do časopisu Kulturný život, sblížila se s G. Husákem, kterého znala již za SNP. Viera se rozvedla a ke svatbě

došlo, až se G. Husák v roce 1975 stal prezidentem republiky. I po svatbě Viera Husáková žila a pracovala v Bratislavě a do Prahy přijela jen na oficiální akce nebo na víkendy. Byla v lázních v Bardejově a kvůli zlomenině ji čekala cesta do nemocnice v Bratislavě. Při přistání vrtulníku v noci a za špatného počasí 20. října 1977 zahynulo 5 lidí – Viera Husáková, dva piloti, palubní technik okamžitě a lékař politických osobností prof. MUDr. Pavel Novák druhý den. Smrt manželky G. Husáka těžce zasáhla. Její práce si velmi vážil, byla mu velkou oporou, tlumočila dění lidí dole, vedla rubriku zajímavosti v týdeníku Nové slovo. G. Husák prodělal první záchvat mrtvice.

Projevy a stati G. Husáka vyšly v nakladatelství Svoboda Praha 1970, 1972, 1976, 1977, 1979, 1981, Výbor z projevů a statí 1969-1985, díl I. a II. v roce 1986. Lubomír Štrougal, Paměti a úvahy 2009 i o G. Husákovi. Marie Formáčková, V hlavní roli Gustáv Husák 2009, vzpomíná Lubomír Štrougal o Husákovi a jiné vzpomínky na minulost 2009. Michal Macháček, Gustáv Husák 2017, stran 632. Autor prostudoval dostupné archivní materiály naše i z moskevských archivů. Pro naše poměry je charakteristické, že autor již neobdrží grant pro další práci o politicích. Věnuje se dějinám pražské zoologické zahrady. **Karel Janiš**

Zoe Klusáková-Svobodová už není...

foto archiv redakce

V pondělí 12. prosince 2022 večer nás navždy opustila válečná veteránka prof. Zoe Klusáková-Svobodová, spisovatelka a pedagožka, dcera generála Ludvíka Svobody a Bylo jí 97 let. Takřka do posledních chvil pracovala aktivně v řadě vlasteneckých protifašistických organizací, zejména ve Společnosti Ludvíka Svobody a Čs. obci legionářské.

Zoe Svobodová se narodila 4. prosince 1925 v Užhorodě, kde její otec tou dobou jako ústojník armády sloužil. Osobnost otce, bývalého legionáře, měla na výchovu mladé Zoe velký vliv. Po německé okupaci a jeho odchodu do exilu se spolu se zbytkem rodiny zapojila do domácího odboje. Převáděli odbojáře za hranice a poskytli azyl paradesantní skupiny S1-R vyslané ze Sovětského svazu. Tato činnost byla prozrazena a její bratr starší Miroslav byl zavražděn v koncentračním táboře Mauthausen. Zoe se i s matkou Irenou po zbytek války ukrývaly na Moravě, v Hroznačině a Džbánicích. Po válce se vdala za Milana Klusáka, který byl pak mezi lety 1973 až 1988 ministrem kultury. Jeho žena se věnovala ekonomice zemědělství, překládala a psala odborné práce. Většinu posledních let věnovala připomínání odkazu svého otce. V roce 2019 byla vyznamenána Křížem obrany státu. O rok později zemřela její dcera Luďa, významná česká historička.

Čest její památce.

Tibor DÁVID

Sběr podpisů pro kandidáty na prezidenta vyvolával problémy

Sběr podpisů pro volby hlavy státu kritizovali soudci Nejvyššího správního soudu v Brně, kteří v úterý pustili zpět do klání o prezidentský post Karla Diviše a vyřadili naopak Denisu Rohanovou a matematika Karla Janečka. Sbíráání podpisů působí dlouhodobě problémy i podle ústavního právníka Ladislava Vyhnánka z Národního institutu pro výzkum socioekonomických dopadů nemocí a systémových rizik - SYRI. Nejvyšší správní soud (NSS) vrátil do hry bývalého moderátora a podnikatele Karla Diviše, který si stěžoval na to, že mu ministerstvo vnitra vyřadilo část podpisů na petičních arších, a naopak nedal šanci Denise Rohanové, kterou podpořili bývalí poslanci, což je podle soudu nepřipustné, i když to zákonu přímo neodporuje. Ministerstvo vnitra v obou případech chybovalo. Soud naopak uznal, že vyřazení Karla Janečka bylo v pořádku. Janeček, kterému účast v přímé prezidentské volbě unikla jen o několik desítek hlasů, se proto hodlá obrátit na Ústavní soud v Brně. NSS zároveň kritizoval současný systém sběru podpisů. Podle soudce zpravodaje Iva Pospíšila může místo oslavy demokracie prohlubovat deziluzi části společnosti,

posilovat nedůvěru v politický a ústavní systém, a napomáhat tak růstu radikálních, extremistických a antisystémových názorů a postojů. Spory o podmínky registrace podlamují důvěru voličů. Podle ústavního právníka brněnského Národního institutu SYRI Ladislava Vyhnánka systém sběru podpisů vyvolával problémy dlouhodobě. *»Pravidelné spory o to, kdo splnil podmínky registrace, jak kontrolovat pravost podpisů a z toho plynoucí nejistota, jistě podlamují důvěru voličů v integritu voleb,«* míní Vyhnánek. Pochybnosti vyvolávala také praxe ministerstva vnitra. *»Někde by šlo změny docílit změnou zákona či ústavy. Pokud jde o sběr podpisů občanů, můžeme se inspirovat například Rakouskem, kde je vyžadováno podpisů méně, ale musejí být úředně ověřeny. To vzniku sporů předchází. Jindy by stačilo, aby ministerská praxe následovala rozumný výklad zákona. Aktuálně tomu tak nebylo, což vidíme u zjevně excesivní a nesmyslné registrace kandidátky Rohanové,«* dodal právník z Katedry ústavního práva a politikologie Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. (vž)

Střípky o budoucnosti

Připravuje ji Národní ekonomická rada vlády (NERV) v zájmu ušetření ve veřejných rozpočtech v miliardách korun. Jde o tato opatření: snížení výdajů na důchody, zrušení státní podpory stavebního spoření, revize samosprávy a nákladů na místní vlády (10 mld), redukce policistů (3 mld), nezavádění tzv. výchovného (19 mld), zkrácení doby pobírání rodičovského příspěvku (7 mld), snížení podpory v nezaměstnanosti, snížen neinvestičních dotací v zemědělství (neuveďeno), zvýšit zdanění příjmů fyzických

osob (přes 100 mld), zrušení slevy na nepracující manželku nebo manžela (4,7 mld), omezení nebo rušení daňových výjimek a úlev (desítky mld), zpoplatnění vysokých škol (neuveďeno), privatizace (jednotky mld), zavést karenční dobu v případě nemoci (neuveďeno), zvýšení daně z nemovitostí (jednotky mld), zrušení školkovného (desítky milionů), rozšíření dostupnosti předškolních zařízení a zvýšení předvídatelnosti jejich dostupnosti pro rodiče i budoucí rodiče (neuveďeno).

19členná skupina doporučuje vysoce sociální věci, které se dotknou značného množství lidí. Vláda se zatím k většině uvedených návrhů nevyjádřila. Ministr práce a sociálních věcí hovořil o snížení podpory v nezaměstnanosti, prý to povede k většímu zájmu o získání práce. Odbory již protestovaly. Na odpor naráží snaha zkrátit nemocenské o první tři dny nemoci, snížení počtu policistů, zavedení školného na vysokých školách, výchovné a školné. Opatření mají být zavedena od roku 2024, ale nenápadně budou zavedena už před tímto datem. O valorizaci důchodů už několikrát hovořila předsedkyně Sněmovny, Eva Zamrazilová za vlády Babiše mlela stále stejně, že zadlužujeme generace dětí, moc se rozdává, nebude na důchody. NERV stále víc jde mnoha lidem na nervy svými návrhy.

Naše demokracie je křehká, řekl předseda vlády a ODS na Národní třídě 17. listopadu. Jde o diskusi, o výměnu názorů na problémy doby. Kromě jásotu a vzpomínek uspořádal Ladislav Vrábek a Jiří Havel demonstraci proti systému. Požadují vystoupení z NATO a EU, ruský plyn, nepodporu Ukrajiny a odvolání vlády. Chtěli promluvit v České televizi, ale ta odmítla. Martin Komárek v Deníku 19. 11. 2022

napsal, že veřejnoprávní televize je pro všechny, tak kde má být veden dialog, když nikoliv v ní? Mám otázku a návrh na diskusi za účasti předsedy vlády, Jakuba Železného, Barbory Kroužkové a Daniela Takáče – oni vždy dokáží vyargumentovat pravdu v diskusi – a Vrábek a Havla. Měli by možnost ukázat výměnu názorů v praxi. Nebo se bojí tuto besedu uskutečnit? Ukázat veřejnosti schopnost přesvědčit o potřebě být v NATO, v EU, proč přestat s dodávkou energií z Ruska?

Sněmovna má kompletní vedení, Klára Dostálová je místopředsedkyní. Miroslav Korecký v Mladé frontě Dnes 19. 11. 2022 uvedl, že vedení Sněmovny je nejslabší za posledních 30 let. Věvodí mu šéfka neúspěšná TOP 09 Markéta Pekarová Adamová, která se nechala zlákat hezkou vizitkou a obřím platem. Zbytek vedení jsou J. Bartošek, O. Richterová a V. Kovářová, kterým se jejich strany v puhu sebezáchovy bály svěřit nějaké ministerstvo, sběratel funkcí K. Havlíček, poslední pravičák v ODS J. Skopeček, kterého tím ODS na 4 roky elegantně odklidila na vedlejší kolej (Václav Klaus ho jako svého žáka z vysoké školy doporučoval do funkce ministra financí).

Karel Janiš

Multifunkční halu má provozovat Arena Brno

Budoucí víceúčelovou halu v areálu brněnského výstaviště bude provozovat městská společnost Arena Brno. Do koncesního řízení totiž nepřišla žádná nabídka. Muselo být zrušeno a nové zatím vypsáno nebude.

Advokáti kanceláře MT Legal posuzovali několik variant a za nejvýhodnější uspořádání označili, aby vlastníkem i provozovatelem

multifunkční haly byla Arena Brno. Nebude nutné řešit smlouvu mezi vlastníkem a provozovatelem ani zasahovat do většiny vztahů a procesů. Také do financování výstavby, čerpání dotací a úvěrů. Jednodušší tak je i současné notifikační řízení u Evropské komise. Dle primátorky Markéty Vaňkové vybrané řešení umožní, aby aréna takto fungovala pouze dočasně, než se eabljuje na

Mirek Vacek odešel navždy

foto archiv redakce

Dne 31.12. 2022 odpoledne zemřel armádní generál v.v. a bývalý MO ČSSR, ing. Miroslav VACEK. Generál Vacek se narodil 29. srpna 1935 v Kolíně.

Po absolvování VAAZ prošel řadou velitelských funkcí u Západního vojenského okruhu. Postupně velel divizi, byl náčelníkem štábu a velitelem armády a NŠ ZVO. Vzdělání si rozšířil na Akademii GŠ SSSR. Od listopadu 1987 byl náčelníkem GŠ ČSLA. V roce 1986 byl zvolen poslancem Sněmovny národů FS. Poté byl v roce 1996 poslancem PČR až do předčasných voleb v roce 1998. Ve vládách Ladislava Adamce a Mariána Čalfy byl ministr národní obrany ČSSR a ČSFR až do října 1990. I jeho protivníci oceňovali jeho široký rozhled, vysokou odbornost, takt a schopnost vyjednávání. Napsal několik velmi čtivých a veřejností žádaných vzpomínkově politických knih, např. Proč bych měl mlčet, nebo na rovinu. V roce 1997 při odchodu se srazu bývalých spolužáků utrpěl za nikdy nevyjasněných okolností vážné zranění. Poté se postupně stáhl z veřejného života.

Generála jsem měl čest poznat osobně a velice jsem si ho vážil. To se nezmění.

V osobě Miroslava Vacka odešel jeden z nejvzdělanějších a neschopnějších vysokých velitelů poválené armády. Ne-li vůbec ten nejschopnější.

Čest jeho památce.

Tibor DÁVID

Participativní rozpočet zná letošní vítězné projekty

Občané Brna rozhodli o vítězných projektech participativního rozpočtu Dáme na vás. Hlasování skončilo 30. listopadu. Letošního ročníku se zúčastnilo 13 123 hlasujících, kteří vybrali následující projekty.

1. NEBÝT NA TO SAMA – Ženy v onko léčbě II.
2. Onkologicky léčené děti v Brně – II.
3. Klubovny pro děti i seniory v Medlánkách
4. Stromy II
5. Dětské hřiště AKÁTKY

6. Activity Park BRNOcity

7. Chodník z Anthroposu do Nového Lískovce

»Letošní vítězné nápady dokazují trvalý zájem Brňanů o pomoc onkologicky nemocným dětem a dospělým, ale i o jiné projekty, které se zdravím souvisejí, jako jsou výsadby stromů nebo aktivity pro děti či seniory. Děkuji navrhovatelům projektů i všem, kteří dali své hlasy a zapojili se do rozhodování o zlepšení Brna,“ uvedl radní **Filip Chvátal**, do jehož gesce participativní rozpočet Dáme na vás spadá.

Od roku 2017 bylo v participativního rozpočtu Dáme na vás dokončeno 35 vítězných projektů za 63 milionů korun a další téměř tři desítky jsou realizovány. V letošním ročníku Brňané vybírali ze 47 finálových projektů, kterým mohli rozdat svoje hlasy. Na uskutečnění vítězných projektů 6. ročníku participativního rozpočtu vyčlenilo město Brno 35 milionů korun, kdy letošní maximální limit pro projekt byl 5 milionů korun. To umožnilo Brňanům navrhovat rozsáhlejší i větší projekty.

»U vítězných projektů, které vybrali občané Brna, ihned začínáme s přípravou, abychom je zrealizovali v co nejkratším termínu,“ doplnil Chvátal. Podrobnosti o projektech jsou na webových stránkách <https://paro.damenavas.cz/>. (vž)

Naši lednoví jubilanti

V prvním měsíci nového roku 2023 oslaví svá životní jubilea tyto členky a členové naší MěO:

Rost'a Maleňák, Miroslav Buchta, Anna Vrabcová, František Pirochta, Ladislav Drápal, David Fritz, Jiří Horakovský, Josef Procházka, Libuše Zavadilová, Marcela Sedláčková, Radko Bodlák, Jan Šarman, Oldřich Proks, Jiří Miča, Zdeněk Ošmera, Josef Suchý, Jiří Vítek, Eliška Teblichová
Všem oslavencům přejeme dlouhá léta, pevné zdraví, spokojenost v životě a děkujeme za práci, kterou po léta odváděli při budování sociálně spravedlivé společnosti. ZO(MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO.

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ

Prezident - jeho role v demokratické společnosti

Úvodní slovo:

Ing. Václav Fišer, člen MěV KSČM

19. ledna 2023 v 16.00 hodin

Brno, Křenová 67 – zasedací sál ve 2. poschodí
Zve ideově-výchovná komise MěV KSČM v Brně

DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ ČTVRTEK * DISKUSNÍ

ECHO – BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno . telefon: 734 430 204 . <http://www.kscm-brno.cz>; e-mail: mv.brno@kscm.cz; tibor.david@volny.cz; korbel.jan@post.cz. Redakce: PhDr. Karel Janiš – vedoucí, Tibor Dávid, Zdena Korčáková, Jan Korbel. Povoleno Min. kultury ČR, ev. Č. MK ČR E 12191. Nevyžádané rukopisy se nevrací. **Uzávěrka příštího č. 17.1., číslo 2/23 vyjde 9. února 2023**